

bagajele lorū particulare. Iér' Hagi Prodan cu Macedonski și cu menționatul Bulgarski-Cral, Alexandru, fiindă decișă a strebate în celle duoă mănăstiri, sfântu Gheorghe-Nuoū și Serban-Vodă, spre a le jafui, ocoleșă totă năptea însociță de osteni, fără sănse ca să potea isbuti întru nimică: căci în orice direcțiune mergău întâlnău patrulele lui Savva preambulantă asemenea ca și denși. Din acăstă cauză, neputândă să împlini scopul, renunțări, și, pe la revărsatul diorilor, se întorseră fără nică unu rezultat și coprinși de sfială că nu cumva să fiă atacați de ómenii lui Savva, cari înțelleseră scopul lor.

In fine, la 15 alle aceliasă lună, di de Duminecă, atâtă Hadji Prodan cu Macedonski, câtă și cei-alții cu toții împreună, panduri și cu familiile ostasilor ce se aflau în București, eşindă din orașu se duseră la Cotroceni, unde se uniră cu Tudor. Aceasta, fără a perde timp, luândă de acolo șepte mici tunuri portative (dintre care trei le turnase în urmă din clopoțe de pe la biserici) și veri-câte provisiuni putu să încarce în trăsurile ce avea la dispoziție sa, eșii cu totă óstea în număr de 2000 panduri pedestri și 500 calăreți Sérbo-bulgari, și în locu să apuce de la mănăstirea Cotroceni spre Sud-Est în fața turcilor, elu luă drumul celu dintre Apusă și Méđa-năptea spre Pitești, de unde apoi cugeta să tréca érașă Oltului, spre a merge în părțile muntoase de prin județele Româ-